

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 09.11.2004
COM(2004) 742 końcowy

Wniosek dotyczący

DECYZJI RADY

**upoważniającej Zjednoczone Królestwo do stosowania zwolnienia z podatku
klimatycznego z tytułu niskowartościowych paliw stałych zgodnie z art. 19 dyrektywy
2003/96/WE**

(przedstawiona przez Komisję)

UZASADNIENIE

1. ZŁOŻENIE WNIOSKU

W piśmie z dnia 18 czerwca 2004 r. władze Zjednoczonego Królestwa złożyły do Komisji wniosek o odstępstwo upoważniające Zjednoczone Królestwo do stosowania w dalszym ciągu zwolnienia z podatku klimatycznego (CCL) z tytułu niskowartościowych paliw stałych zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE¹. Celem otrzymania informacji niezbędnych do oceny tego wniosku, Komisja przesłała dodatkowe zapytania w piśmie z dnia 13 lipca, na które władze Zjednoczonego Królestwa odpowiedziały 10 sierpnia 2004 r.

Zjednoczone Królestwo wprowadziło podatek klimatyczny 1 kwietnia 2001 r. Według władz Zjednoczonego Królestwa celem tego podatku jest wspieranie wydajności energetycznej oraz technologii o niskiej zawartości węgla w sektorze przemysłowym. Podatek odnosi się do gazu, węgla, energii elektrycznej oraz płynnego gazu ziemnego (do celów grzewczych) wykorzystywanych przez przedsiębiorstwa oraz w sektorze publicznym. W celu promocji pozytywnych działań względem środowiska istnieją liczne zwolnienia z tego podatku. Z podatku zwolnione zostały paliwa stałe² o wartości niższej niż 15 funtów brytyjskich (GBP) za tonę, takie jak mieszane odpady i gruz pochodzące z górnictwa węgla kamiennego oraz koksowego. Chodzi tutaj o niewielką ulgę, wprowadzoną równocześnie z podatkiem w kwietniu 2001 r., ze względu na środowisko naturalne, aby promować wykorzystanie niskogatunkowych paliw stałych, które w przeciwnym wypadku składowane byłyby na składowiskach odpadów.

Z chwilą wejścia w życie dyrektywy 2003/96/WE Państwa Członkowskie, które nie opodatkowały powyższych paliw, mają obowiązek wprowadzić takie podatki.

Władze Zjednoczonego Królestwa uważają, iż skutkiem zniesienia zwolnienia od podatku byłoby opodatkowanie powyższych paliw według stawki takiej jak podatek klimatyczny nałożony na węgiel i koks (11,70 GBP za tonę). Średnia cena niskowartościowego węgla to 2,10 GBP za tonę, natomiast węgiel normalnej jakości warty jest średnio 28 GBP za tonę. Opodatkowanie według pełnej stawki podatku klimatycznego podniesie więc cenę ponad sześciokrotnie, co wykluczy z rynku niskowartościowy węgiel oraz wpłynie na składowanie go na składowiskach odpadów. Nawet wprowadzając obniżoną stawkę podatku klimatycznego zgodną ze stawką minimalną ustaloną przez dyrektywę dotyczącą produktów energetycznych, cena odpadów z paliw stałych podwoi się, co również wykluczy z rynku niskowartościowy węgiel oraz wpłynie na składowanie go na składowiskach odpadów. Tymczasem surowce te były zwolnione z brytyjskiego podatku od składowania odpadów, od momentu jego wprowadzenia.

Każdy producent w innym Państwie Członkowskim ma prawo do importowania powyższych produktów i do korzystania ze zwolnienia z podatku.

¹ Dz.U. L 283 z 31.10.2003, str. 51. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą nr 2004/75/WE (Dz.U. L 157 z 30.4.2004, str. 100).

² „Paliwa stałe” odnoszą się jedynie do węgla i węgla brunatnego, koksu i koksu wytłelnego z węgla i węgla brunatnego oraz koksu naftowego.

Polityka taka opiera się na obiektywnych zasadach i jest wprowadzana w życie w sposób usystematyzowany. Zwolnienie podatkowe, jako takie, jest częścią ogólnego systemu. Szczególnie, w charakterze i logice takiego podatku (który jest podatkiem od energii) leży zwolnienie z niego niskokalorycznych produktów. Stawki podatku klimatycznego zależą od zawartości energii w paliwach, natomiast odpady paliw stałych mają o wiele niższą zawartość energii niż normalne paliwa stałe. Do celów środowiskowych podatku należy również zachęcanie do wykorzystywania powyższych surowców, a nie do składowania ich na składowiskach odpadów.

Zwolnienie podatkowe odnosi się jedynie do przedsiębiorstw sprzedających niskowartościowe paliwa stałe i może mieć jedynie minimalny wpływ na konkurencję i handel. Według władz Zjednoczonego Królestwa jedynie niewielka liczba przedsiębiorstw (mniej niż 10) sprzedaje takie surowce i korzysta ze zwolnienia z podatku. Roczny koszt aktualnych zwolnień podatkowych w odniesieniu do całego sektora wynosi około 100 000 GBP dla skarbu państwa Zjednoczonego Królestwa. Ponadto, jakkolwiek wybiórczość związana z tymi zwolnieniami podatkowymi byłaby spójna z charakterem brytyjskiego systemu. Władze Zjednoczonego Królestwa wnioskuje, iż środek nie jest więc pomocą państwa.

2. OCENA KOMISJI

Zgodnie z art. 19 ust. 1 dyrektywy 2003/96/WE Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może upoważnić każde Państwo Członkowskie do wprowadzenia dalszych zwolnień lub obniżek podatków akcyzowych na podstawie szczególnych rozważań politycznych.

Zwolnienia sformułowane w art. 19 dyrektywy 2003/96/WE muszą zostać zbadane pod względem zgodności z politykami Wspólnoty.

Zwolnienie podatkowe wspiera wykorzystywanie niskowartościowych paliw stałych do celów produkcji, co pozwala uniknąć składowania odpadów. Mimo że z punktu widzenia polityki ochrony środowiska wykorzystanie energii jest rzeczywiście korzystniejsze od składowania odpadów, prawidłowe podejście zgodne z zasadą „zanieczyszczający płaci” polegałoby na stosowaniu niższych stawek podatkowych dla niskowartościowych paliw stałych proporcjonalnie do zawartości energii. Zupełne zwolnienie podatkowe nie leży więc ani w charakterze ani w logice systemu. Jednak, biorąc pod uwagę zmienną jakość surowca, jak i zmienną zawartość energii w surowcu oraz wynikające z tego problemy w ustaleniu dokładnych stawek podatkowych oraz biorąc pod uwagę fakt, iż zwolnienie dotyczy niewielkich kwot, zupełne zwolnienie podatkowe jest do przyjęcia jako środek tymczasowy.

Czas trwania wnioskowanego środka musi zatem być ograniczony. Zgodnie z art. 19 ust. 2 dyrektywy 2003/96/WE środki takie są przyznawane maksymalnie na okres 6 lat. Zwolnienie z podatku niskowartościowych paliw stałych może zatem być stosowane do 2010 r. Te ramy czasowe również dają władzom Zjednoczonego Królestwa możliwość powtórnej oceny użyteczności zwolnienia z podatku od składowania odpadów w świetle polityki mającej na celu promowanie wykorzystywania niskowartościowych paliw stałych.

W kwestii zasad dotyczących pomocy państwa należy przypomnieć, że są one stosowane niezależnie od zatwierdzenia zwolnienia z podatku akcyzowego. Biorąc pod uwagę fakt, że przewidywana łączna wartość zwolnienia dla wszystkich beneficjentów wynosi 100 000 GBP, wydaje się mało prawdopodobne, aby wartość zwolnienia dla pojedynczego beneficjenta przekroczyła limit ustalony w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 69/2001 z dnia

12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady de minimis³.

3. DECYZJA

Komisja proponuje, aby Rada, zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE, upoważniła Zjednoczone Królestwo do zwolnienia z podatku klimatycznego z tytułu niskowartościowych paliw stałych do 1 stycznia 2010 roku.

³

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady de minimis (Dz.U. L 10 z 13.1.2001, str. 30).

Wniosek dotyczący

DECYZJI RADY

upoważniającej Zjednoczone Królestwo do zwolnienia z podatku klimatycznego z tytułu niskowartościowych paliw stałych zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE

(jedynie tekst angielski jest autentyczny)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej⁴, w szczególności jej art. 19 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,⁵

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W piśmie z dnia 18 czerwca 2004 r. władze Zjednoczonego Królestwa złożyły do Komisji wniosek o odstąpienie zezwalające Zjednoczonemu Królestwu na stosowanie w dalszym ciągu zwolnienia z podatku klimatycznego (CCL) z tytułu niskowartościowych paliw stałych zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE.
- (2) Celem tego podatku, według władz Zjednoczonego Królestwa, jest wspieranie wydajności energetycznej oraz technologii o niskiej zawartości węgla w sektorze przemysłowym. Podatek odnosi się do gazu, węgla, energii elektrycznej oraz płynnego gazu ziemnego (do celów grzewczych) wykorzystywanych przez przedsiębiorstwa oraz w sektorze publicznym.
- (3) Zwolnienia z podatku klimatycznego są wprowadzone od roku 2001 w celu promocji pozytywnych działań względem środowiska. Paliwa stałe o wartości niższej niż 15 funtów brytyjskich (GBP) za tonę, takie jak mieszane odpady i gruz pochodzące z górnictwa węgla kamiennego oraz koksowego zostały zwolnione z podatku.
- (4) Z chwilą wejścia w życie dyrektywy 2003/96/WE Państwa Członkowskie, które nie opodatkowały powyższych paliw, mają obowiązek wprowadzić takie podatki. Zwolnienie podatkowe wspiera wykorzystywanie niskowartościowych paliw stałych do celów produkcji energii, co pozwala uniknąć składowania odpadów. Mimo że z punktu widzenia polityki ochrony środowiska wykorzystanie energii jest

⁴ Dz.U. L 283 z 31.10.2003, str. 51. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą nr 2004/75/WE (Dz.U. L 157 z 30.4.2004, str. 100).

⁵ Dz.U. C [...] z [...], str. [...]

korzystniejsze od składowania odpadów, prawidłowe podejście zgodne z zasadą „zanieczyszczający płaci” polegałoby na stosowaniu niższych stawek podatkowych dla niskowartościowych paliw stałych proporcjonalnie do zawartości energii. Jednak, biorąc pod uwagę zmienną jakość surowca jak i zmienną zawartość energii w surowcu oraz wynikające z tego problemy w ustaleniu dokładnych stawek podatkowych oraz biorąc pod uwagę fakt, iż zwolnienie dotyczy niewielkich kwot, zupełne zwolnienie podatkowe jest możliwe do przyjęcia jako środek tymczasowy. Czas trwania zwolnienia musi zatem być ograniczony.

- (5) Roczny koszt aktualnych zwolnień podatkowych w odniesieniu do całego sektora wynosi około 100 000 GBP dla skarbu państwa Zjednoczonego Królestwa. W zakresie, w jakim zwolnienie podatkowe stanowi pomoc państwa, zastosowanie mają normalne zasady. Z powyższego wynika zatem, że ulga podlega rozporządzeniu Komisji (WE) nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady de minimis⁶. Tym niemniej, jeśli zyski przedsiębiorstwa przekroczyłyby limity określone w powyższym rozporządzeniu należy o tym poinformować Komisję zgodnie z rozporządzeniem (WE) 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE⁷.
- (6) Komisja regularnie bada obniżki i zwolnienia, aby sprawdzić czy nie zakłócają one konkurencji lub czy nie utrudniają funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz czy nie są one niezgodne z polityką Wspólnoty w dziedzinie środowiska naturalnego, energii i transportu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zjednoczone Królestwo jest upoważnione do stosowania zwolnienia z podatku akcyzowego z tytułu niskowartościowych paliw stałych, o wartości niższej niż 15 GBP za tonę.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 grudnia 2009 r.

⁶ Dz.U. L 10 z 13.1.2001, str. 30.

⁷ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, str. 1-9.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Sporządzono w Brukseli,

*W imieniu Rady
Przewodniczący*